

DAT IS TOCH NIET NORMAAL?!

We zijn snel geneigd gedrag van kinderen in hokjes zoals ‘normaal’ en ‘abnormaal’ te plaatsen. Onbedoeld kan hiermee de indruk gewekt worden dat alleen het kindgedrag midden in de curve ‘normaal’ is. Echter is het midden net zo ‘normaal’ als de ‘uitersten’. Het komt alleen vaker voor en ligt dichterbij de norm.

Denk aan: temperament, concentratievermogen, bewegelijkheid, sociaal inzicht, flexibiliteit, geduld, leergierigheid, fantaserend vermogen en nog vele andere eigenschappen. In welke mate een kind een eigenschap laat zien is afhankelijk van de interactie tussen genen en de omgeving. Minder vaak voorkomend kindgedrag betekent niet direct een stoornis of een handicap.

EEN STAP VOOR

Het erkennen van variaties in gedrag draagt bij aan een begripvolle en inclusieve benadering van de diversiteit van kinderen. Bekijk gezamenlijk wat het kind nodig heeft om zich positief te ontwikkelen. Soms vraagt dit subtielere of grotere aanpassingen en acceptatie vanuit de omgeving. De maatschappij is immers grotendeels ingericht op de gele middengroep. Soms kan het helpend zijn om het kind een liefdevol zetje te geven in het aanleren van vaardigheden. Observeer en luister goed naar het kind, vaak kunnen ze uitstekend aangeven wat ze nodig hebben.

MINDER

MEER

**GEDRAG DAT GEZIEN WORDT
BIJ DE MEESTE KINDEREN.**

**GEDRAG DAT ERG WEINIG GEZIEN
WORDT BIJ KINDEREN.**

**GEDRAG DAT
NIET SNEL
GEZIEN WORDT
BIJ KINDEREN.**

**GEDRAG DAT
NIET SNEL
GEZIEN WORDT
BIJ KINDEREN.**

**GEDRAG DAT ERG WEINIG GEZIEN
WORDT BIJ KINDEREN.**